धें

मीभद्दा-मुद्दा-रुगवश्च द्दा-परभुरागउ-भुलाभुग्य-भत्तरः-पी०भा मी-काष्ट्वी-काभके एि-पी०भा एगमुरु-मी-मुद्दारागद-भुग्भि-मीभ०-मंभुग्नभा

॥ म्-भम्मिन-वृद्धिन्-विविधियः स्गमुरु-वन्-भाला

यह्ये ए-वमाह्यं भमेहं उह्याद्रश्वाद्रश्वाद्रश्वाद्रश्वाद्रश्वाद्रश्वाद्रश्वाद्रश्वाद्रश्वाद्रश्वाद्य प्रभागनम्-भवं पहं मृच्यभाष्ण

वए-पार्ध-भूल-पहु-ठरं मूए-ग्रिन्ध्रार्ध्य-भेषन-भूर्भा । कलिउन्-कलं मुप्प-मभूरं कलेचे कं-ग्रन स्मिकं वि-निस्भा॥॥

कभला-मुग्न-मुभुमुभुभ-मी-कलिउँगः-मुलभपुगग-वेगभा। करवे भूग-वैगिणं भठानं करण्णम् कर्षे कवि पुगणभा॥॥

गरुरा द्व-गरीय-ना हि-धुम्मे ह्य-हु-गद्भय-निष्ठ-निष्ठिका गुभा। ह्या प्रसाम स्थानिका भे ह्या भाषा स्थानिका स्

कुमिक-प्रवाम्-मम्-पाली-प्मभागारक-मिम्न-जम्-म्प्रभा। मभ-वनुभवन्नडी-मजावं मगणं याभि विमिष्ठभप्भवभा॥॥

उक्त-भिर्मक-बिरीम-पापा पक्त-मानिष्टभोष्ट-भर्ग-प्रापभा। भक्रमिष्ठ-भन्-चन्-मिक्तं भनमा मिक्रभ्यमि मस्त्-विरक्तिभा॥॥

पवनाकुल-काम-लिम-कल्पं प्रवाद्भिव प्राप्तां भ्रामि प्राप्तां-वैभ्रव-मंजिडा-प्कामभा॥

निगभानिप वैज्वमासुउत्ता वृणिउपसम्म-णजिप वः प्राणभा। म ग्र भाट्वउँव गिप्तुं में भकलाभाव-मिगेगुक्विण्युमां ॥ऽ॥

स्पर्नी-स्प्रास्ति मृतन् वे स्पर्वे नाम्त्रम् तिम्हुं। मन्त्रम् उभाद्मत्वं रुगत्वं मुकभाम् य प्मानुभा॥॥॥

मित्रम्म्प्यम् मृ-पृष्टु-पारान् मपलृ मृग्मि-निधाक-भिम्न-नेरुन्। मष गेर-परान् दल्पीम-राधु-प्षभागार क-पिएउन्। प्पर्मु॥०॥

कित-उल्-करास्नि-न्यूर-क्याः पर-में भिद्-ग्रिन्यूर-प्र-लक्यः । एवडास्य-र्वेत्र-भृतिः भ ग्रन्-नाभा॥००॥

प्रवाडी परभार-मङ्गुष्ठा मु प्रवाध-म्यानभभूष मिम्न-मिष्टुः। विरड-बिडि-रब्यो विरक्ता रुरिरंके भभ उंक्टं भ्र-मक्ता १०३॥

किल न गलि न जीपल गिपल जिप स्नित में उ-पष्टिपषे प्रम्नि स्पा-केंभ-उपम् न भ-में भ्रिप याउँ प्रमुक्त पिउँ प्रमेषमा ॥०३॥ स्पिन-बृद्ध-कथालि-मिक्त-वङ्गी निवन-मिवाम् मभनुउः मि्डाम्। मिषिले द्विस्ट-वैद्ध-वेद्धि-वाद्धि प्षिउ ग्राप्ट्वच-वेद्ध-ब्राष्ट्र-भेद्धि।०म।

स्पामीबल-विक्वलाभुउद्भे निगम-वृक्त-मृथा-गमानुबद्भम् । प्रिम्म गुरुं प्रचिव गर्नुं प्रिक्षम् युभाषाना विषम् युभाषणा

मवराद भगाना पगं मु पृत्रं विणि-विभूत्नि-भाषाना विने म्-पृत्रभा। भूषभपृवदीद भूउगादा-किंभिड़ः मी-मिव-मञ्गले विग्रास्त ।

उप्तुड्डा भय्ने निएल-प्रगा वे भय-रुप्टं भ्-णियं प्भाष-वेगृ। मिम्रस्यडान्भृभक्त-रुगुं भ मुरुं मद्भर-य्याम्॥०॥

उपनीय मितं गउँ भु-उउँ वृपमिमुण्गभ-भङ्ग् रूप्युडीउँ । निष्प-भण्डरभञ्जभीभनम् वै नियभण्युं म भूमि भभण्यु मम्सा०उ॥

प्ठि-ग्रन्-रुवं निव् ड्रि-एग्न म्ड-गेविन्-भ्नग्व ५-एग्न। एवडाडी क्ड-भ्ड-रुष्ट-कग्न भ्वभन्-वभडं विडी क-मग्न॥००॥

तुष्ठना वृष्प-विम्वना घ-म् है द्विण्प-वृष्प-वर्गे दिउग् नृषि है। भभउंगे भभ उपवद्येष किन्यु नुभउम्लेपगठिं दिद्या विन्युभा॥७•॥

मिय काल-न पाल-पालिउं म् गपकाचन्-कित्नांपं विउन्भा। मिउ-भुम्मभुकं भि्वष्टं चिउ-गाउं क्रिभ्भानि वे विउष्टण्डा॥३०॥

पए-भए न-भिम्-ापए ना ग्रं प्विमना पम्मवनं नवं स्वा ग्री। उभए भृ-गिगं विए भृ वा स् द उभा ण उ मा पा पा गुभा प्भेसी॥३३॥

प्विमना ब्रह्मीभवाधुमहः
प्रभागाद-प्रहानं क्भाह्य या।
प्रवलागलभाधु वेऽधुभाह
स्मिव-लावधभ्द्रीकृ उं प्पह्णि ३॥

प्रिपा मिउ-लि म- प्रकः मं प्रित्युम् दिरो किउ गिरीम। विनिव्युम मिगा-एय-प्वः विविषः मिधु-वर्षे विकाउ गिरु॥ अम्॥

कल यना निलयं ग्र उङ्गरुम्-उटिनी-रेणिम वणमः भिया म् का। कडि-ग्रिम्प्रमें इवीवलमा ये यडि-राटा क्रांपि भठम में मुमम्:॥३५॥

मष का नृक्तभाग-भिन्न-मिन्न-भूलि नी-वैद्धए-काल किभु-यादुः । यभि-नेदुगभूध का क्षि-यादा मिम्दानीं मभ-मं क्याम् विग्निद्या ॥३॥॥

म्उ-निम्नल-गणम्न-ग्रेल-बिडि-पालेम्ड-विप्-म्व-मालः। वग्रम् उषाऽभ्-नायकमृ पृत्र-वेम्-म्वय-तृक्ष्म्याय मे मृण्डा॥३॥

प्तिउँ प्र गुरुप्यां भर्छग्ं भु-तुउँ प्रक्त्वर प्रमृ वैऽग्। मत्तुउप्तिउ-भे भु-भृतिभादां मृतुउं नः भ प्रिनेडु मह्मग्रदः॥३०॥

परकीय-वपः-प्वम-मेला भूर-उत्राप्ति विम्ना वमी न लेला उ। मनुडाउन्-राग्डीं वमे यः मनुडं में भुडगं गुरुः म ग्रीयाड्॥३७॥ उपयास् इणिष् भव-मिगृः प्रिमन्मम् प्रगठवं य एष्टः। विएउ पिल-विडा-प्रम्म कमृष्टः भएउ दिः म मिमिसूयं य कं यिडा ॥३•॥

मभितिष्ठिपरा-िक्भारि-मिवृं क्भमे एम्-विग्रागण्य रिवृभा। गणि-का क्कि ग्र माप्रा-भं वे ्रुणिकं नः भाषभाउने वु भेऽवभा॥३०॥

प्षिती एव-पम्भ्याम्-रूभुः भलका न न् गिरी न डिप्मभुः नाः। एउरे उत्तरः यस उत्त पीठ भुउलाः नस उरे गिरं म म्या डाः॥३३॥

परभित्रक-भड़ी-भूगिम्नराष्ट्रिः परभाष्ट्रिड-भडं मूणं प्राप्ति-परि-काष्ट्रिप्रं परि विलीनः परभाषामु मिवाय मस्ति-गुरुदः॥३३॥

भि, ग- वे प- भन- प्राप- माने च क- पृत्री प्रव-विम्नु पुप- नानेः । प्रियमप्र न वे प- उद्ग कम् म- गमः भी उप्त मुग्नु गः म कम् भी॥ अन्॥

प्रवा लय-वेगभक्र म्ष्ट्रं प्राणार-भे निपम् काष्ट्राभा। इति यः मित-लिङ्ग-इयभे ने प्रिवाना भे भु मापाय नः मुमानुः॥ ३५॥

प्षिउँ किल का भके ४-ना भि प्षउँ प्रथ-गमेडि यडा पविद्रभा। प्राभम गुगैः मभाणि-हुमः प्राचै भग, न-गिक्ठिउँ निकामभा॥३०॥

रणपिम्स-म-काभकेणि-पीण णिप-छु-भएल-मिकन्-पाणडा। नग-नृष्टमुग्रीनि निक्तिनिब पग-रुंभ-भृवंडेऽबग्युर्युबभा ॥३॥

भिललामन एव यः भ-लीलं विलयं प्पिपमाद्गाना म्-मीलः। म्भ-जार-प्रिन्यः भ-म्हिः म जि भवाः गुरुद्धिया उत्ति सुन्मि॥३०॥

यभि-पक्कभिष्ठेष्ट्रं या महिंग्ण-भाष्ट्रभा। मभिडा ने कि प्र महिंगण-भाष्ट्रभा। पर-वैष्ठव-वारि-विम्हभनः करवें उडा दिउंच प्र प्रिम्बनानुभा॥३०॥

म्-भठाव्य-भाविष्ठभ-छदाम्भ-ठानाय निगुद्ध-येग-छदः।
मभ-दां भभ छन्माप्यनः
मभ्दां भभ छन्माप्यनः
मभ्दां भप्रदेशम्गा

ढल-ज्यन-काष्ठ-भीत-मेवा-गल-ज्यन-काष्ठ-भीत-मेवा-गल-ज्यन-काष्ठ-मेत्र-गल-भूग्र-ज्यभी। गलगभगभग-जिङ्ग-कार्व कल मस्मिस्नभगगङ्ग द्विभी॥म्बा

कलया भलयाम्गमृ-तुए-भूल-यादुविद-च्यात-प्भेएभा । कलयाभलयाप्य-लीम्ब-ठान्ं ग्रल-विम्हाभनभापु-काभ-णनुभा॥म्आ

गुरु-भा ज-गर्वभण्ग्डु-वेला ग्रल-म्,भ्राग्म्-मिभ्र-भेरुं रुप-गङ्गण्य-गीभुदिं म्ब्रुज्भि॥म्आ

कुलमापर-भाकिडी-५ल्प्ड् वल मा-मेडु-किभामि-विक्र-नेड्। एरम्, भि-मकामि-भृभि-माड् भिर-वल्लाम्भ-एर्ग-मंविण्ड् ॥म्म

मुनिउं निगमेष् मह्भः प्याप्त प्राप्त प्र प्राप्त प्र प्राप्त प्राप्त प्र प्राप्त प्र प्राप्त प्र प्राप्त प्र प्राप्त प्र प्राप्त प्र प्र प्राप्त प्र प्र प्र प्र प्र प्र प्र प्र प्र

मिष गें रु-भम्मिषित्-्पम्मिन् प्रिक्-भ्वाम्मि। प्षिडाना तृका-त्रु-गक्तिक-प्वाम्मि। स्निन-कण एव स्ड-ग्रेणना स्गम्मि वि-गणना॥म्॥

विवस्ता णिधल्पन भाग स्त्री...
स्वि-भाष्ट्राय भभागउन भाचभा।
स्यि-स्वि-भार्त्रन् नु-कुभि-केगी
स्ययानः भणिय भ्रेन्-येगी॥म्था

गिर-भाणिउ-धेरमी-प्भाम-वरिउ-म्विड्-रुएं निरम्-वाम्भा। भ्व-वमाभ्-विभज्ञभद्व-रुट्टं नव-विम्हाभनभामिडेऽभिन्निट्टभा॥म्ड॥

भन-वागा एति-भकाय विम्हः।
भन-कारुएउ उम्ह-कम्ह-विम्हः।
कलयन्प मेळकं कवीन्
कलयनः भ मिवानि मह्मन्।

मिप यः मिउ-भाउग्रथ-विम्ह णिप-मेउप्वगम्नि-भृगि-कम्हभा । मुधभाभणिउ किभामि-कुभी विधभामि ठ-न्डैं। वडाडा म ग्राभ्भा॥४•॥

मन-एक्-भुउ डिव लिउ लं विणिन ज्याणि उ-मुद्धां वि-भेलभा। मरण भभूपेभि प्रन् पृतं प्ररण-प्रा-उप-पडड्-नीरभा ॥५०॥ पित प्रेक-विवेष-नाभ-राएं प्रि गेकक-एग-रुवं विगण्डा। भभ भानमभमृ-मिम्नि-रुभा भभडाषुं विण्ठाडु भेम्-मीभाषआ

मिप निषुकभाषिकं रणनान् लिपउँच्ट्रेंडिभभाद-रुष्ट्रभनभा । प्रिभिष्ठ-पथैणि-पेउ-यानान् यिउ-मिस्सुम्प-मर्गा-गुरुना् नभाभि॥५३॥

मभणिष्ठिउ-केंद्वल ग्रिग्न मभणिष्ठ-केंद्वल ग्रिग्न मभणिष्ठ-केंद्वल ग्रिग्न मभणिष्ठ-म्प्रिक्ष मभणिष्ठ-मिस्र्व ग्रिक्ष प्राप्ति म्या प्या प्राप्ति म्या प्राप्ति म्राप्ति म्या प्राप्ति म्या प्राप्ति म्या प्राप्ति म्या प्राप्ति म्

म्भि-कीए-५३५-भट्ट-काधा-म्भ-विष्णः भ प्नेड भट्ट-देधाना। रभ-भागन-भिम्न-लिप्त-रुपः भ गिरानन्भनः भ-भडा-भुरुपः॥५५॥

यभि-णीभन-गिम्निलाभ-भाष्र भ-भजार्देव-भभग्वेष-वेषे । हबकुडि-त्रुडा क्ते ग वन् भाष-भर्दा-वृद्ध-गिर्द्भ्युली भनेने ॥५०॥ भ्र-भ०-भूभणीउ-दुप्ति-रुषं क्रिका च्चा लिउ-का भम्म क् प्येषभा। प्रिउ-भ्र-भ०ाल यं य मिस्स्मिन् रुग्धिरा न नू-भने नू भाम्बिज्लभा ॥५॥

मधरानिप ग्रन्मापर्ने न्त्रन्ति विधल-क्रा-इभल् निरमु-उन्नि। मरल्गाउ-भव-म्हाप-लर्गन् निरम्-स्त्रन्ति। मरलं वाभि क्र-वाम्-स्त्रन्ति-स्त्रन्ति। भवा

हरः उ उक्त-रूप-ग्रिक्ष्यम् उक्तमः मर्छ-गुरू-उपम्युद्धम्। प्रम्भ-प्रश्वाद्य प्रमात्र-ग्रागं प्रभानन्-वृद्धं ग्रापाप-म्रम्भा॥५७॥

प्रिउ परिउमु १ क्षेत्र गर्ने विद्या विद्या

निर्ण-उर्ण उन्तरः परं प्काम गर्ण-गर्हे दि-मरम्दा-विप्रमु-केम। गभवनुभिवेल्व-वर्ण-मधं गण्य विम्निष्ण अपूर्वे विमिधार्ग॥४०॥

पितवार-रुवाडा प्म-विम् सं विपित्त बृष्-वप्ररुप्ति प्स्भा। नव-मद्भगारिभास एसं नभ भाषृति, नित्ति बालु-मिस्भा॥ ७३॥ परभरु-उनै जिच्चैत मभी वर्ग-विम्हण्यन-विम्हण्यन-विम्हण्यन-विम्हण्या । मणि-का सिप्ती-भं मुरुं है मुणिक सिङ्ग उने उडे वि-म्भारुआ

विद्मिम् दिम्म भक्कान् यः
प्रिमन् रुप्तम्प्रम्भ एतृः।
उभम्प-विद्मभन एतुः
नभ रुद्देम्हए-वाक्-पर्यः भ-नीरुभा॥ ७ मा

म्डि-युक्ति-मर्गैः पराना प्रिप्य चिडि ग्राम्वेड-मुडि विल्यु-विश्वाभा। विम्पडा प्रिमना म्री प्राप्तं भम्भं ज्यु डिरेक्डिः म भेनी॥ ७५॥

म-मरीरभ्पविवंभभेकः
मिग्रुरम् एगम्-गुरं उभेकभा।
मिप्रिरम् एगम्-गुरं उभेकभा।
मिप्रिर्म-उर्द्ध-गक्तिकाम्ः
म-पराग्राट-उया पुरं पुभेग्ना

मन-पम्भप्रं प्रिग्च डिश्वन् प्रति-काग्मि-कणम् उत्हिश्वः प्रतिक्षः प्रतिक्षेत्रः प्रतिक्षः प्रतिक्षः प्रतिक्षः प्रतिक्षः प्रतिक्षः प्रतिक्षे

मिडि-ग्रुपभपाप-त् ३-भा नृं यदि-उपभामिउभङ्गारं यषानृभा। मभयेम्गय-भागग्रु म्-भजाम्ब-गुरु भूगाभि एड्रे॥ ७०॥

त्उ-मस्क-म-दिनाष्ट्-गत्न-व्उ-यायावग-गारम्मापगत्नुभा। रुउवत्रभनत्र-भत्न्-मित्रं व्उ-गङ्गणगभाम्यग्रु-मृक्तिभा॥७७॥

मिव-वेस्टिउ-ग्रन्भे लि-प्रर-प्रतः उनिविभ-इवं भर्तेसः। पर-वभु-विम्भ-मभ्गारा मरभाभुं परभम् मे विग्रारे॥॥॥

कित-भेभक-क्रुपु-मिवन-ट्रगा ठित-प्रतेऽिप्त्-गुर्ल-गुर्लेऽिल-मुट्टः। ग्रिनभाद्भिति भक्कित्ता प्भवः प्रभाष्ट्रः भितः मितं विण्युप्ति।१०॥

नव-रेप्ट-भन्नीप-८३-भृजः-मिविकः-रुः गु-मभभु-८विल्०यः। कलम्मुर-भगिर्ण्ऽभु-गणं कल्यम् भ्रं भ०भी दृशं म वैणः॥१३॥

एय दिन्म स्निन्द्रिभिम् म्यड मेट कुभारपाल-भिम्भा। यपि किभभपाक्षेत्रि-वेगे रूपमें ब्रेप्सु म ग्रम् ग्रुफ-वेगी॥१३॥ मिकियान क-गुप्रभार्य-वासि-प्रु-ल्युसि-प्रगारु वाग्-रुभिभा । कल च लिस मंम्डि भु-राभा विल चे ग्रिस्-विचडील ग्रिम्बिलामभा॥ १६॥

वक-ण त्रुउ-केए-केभ-लीला वक्षे माक्र-पषाववाभ-मीले। क्भमः प्राद्धिम् पावनाष्टे म्-भकार्व-म्-ग्रन्मापगाष्टे॥१५॥

कि भाषण-भाणवेपरिस्ता भिर्मां वार-विणे मँभ-प्रिस्ता। नभउ म्डि-मीलनारउन्ना यभि-विद्याणक-डीऱ्र-सिमिकेन्ना॥१३॥

यभि-भक्तवभभुउ-भु-द्यमं मभिउ भ्रम्प्र-कुलै मुन्ठडा-प्काम। मण्नडा-भु-भंड एन्डा-प्यारं विष्यायामु विविकताभुद्यामा॥॥॥

मभ्पाभिउ-नील कक्ष-भर्-क्भ-निच्चउ-विधाभवं भ्र-उर्ग्। मिववेगि-मभाक्ववं वभीत् क्व-क्रियाव कर्मभेर्य-मान्भा॥१४॥

ल्लि उगि भक-मुरिपर्मिं लिलि उग्निम् मिउ-रुमुभमु-प्रामभा। किलि उगीपल-विर्म-माभु-केमं कलचे प्रुगिउं भरुः-प्कामभा॥१७॥

पल-वैभूव-उँ त्रिणीक-केला... ठल-जेला जिउ-गालि किन्दिला मिववना वरमं ग्रिग्ण भेभः मिव-क्त्रिभु भ मह्मरः प्णभः॥उ•॥

निए-नीव्रवग्रिउ-पिर-टुए-नेपाल-न्-पाल-पृष्ट्-पारः। म प्रे भभ भाष् भनिष्ठुं विप्लानन्-मरामिवेऽप्भङ्ः ॥उ०॥

उक्तणःऽक्तिउ-भुर्-रुष्ट्-मानि जुक्तलाभेर्र-युडः भभग्-मानिः। मभलं भभ्रद्भमु मं भभालं मभकार्रिव-गुक्तिमुडा भ-लीलभा॥ऽ॥

भउउ िउ-ग्रन्भे लि-मेवः
मिउ-क म्झीप्र एव मुम्न-रुवः।
मुख्य नुभ ग्रन्गु गुरु-भे नी
मुख्य भवउ एव भागु-भानी॥ उ३॥

म् म म मारामितः त्त्रिष्ट्रिः प्षमं वेष-पार्यतः त्रुपीष्ट्रे त्रुपलं त्रुपलाग्लीः प्काभ-प्मभेऽपृष्ट्यल-भृतिरापु-काभः॥उम्॥

क्रिय म प्रदे म्रा विष्युं म-एयं में प्रयाम प्राप्त-वयुः भी। निगभा नु-गुरुः प्रशः मिवाञ्च मुगभः भाष-उउँद्रभी भठाञ्च॥उ५॥

यद्द्रीब्ल-लमंडे स्पन नं विद्यास्त्रिड-भिंडि स्वि-डं एन निभागि। उभकं परभाक्षिडं मिवेन् मभ-वनं मर्गं म्य यभीन्भाष्ट

उउ नामनयाऽऽद्ग्रीण-नाभे याउ-गासम् भमामितन्-छुभा। किलाउगासयाऽमा वभन्नभाला-भन्नीष्टा गुन-गास-गङ्ग-भाला॥ उशा

॥ ७उ मीभउा-काष्ठी-काभकेषि-भुलाभाष-भत्रक्ष-पी०-भप्रपक्षामङ्गभ-ष्टगर्मुह-मी-परभिषवेत्त्व्यस्प्री-मञ्करायाट-भ्वाभि-पाय्यपद्भरायकैः मी-भयामिव-वृक्केत्तुः विरियाय ष्ट्रगर्मुह-रङ्ग-भाला भभुत्का॥

॥ मीभडा-मद्भर-ठगवश्च र्र-कषा-मङ्गुरुः॥

(गुरु-गञ्ज-भालायाः ३३ पर्मृमु बृगपृग्यां मुधभायां भि्रः)

किल न बिल न प्रमु भुमु वैद्यिक-वर्गन। द्याना विल पडः मुङ्गा द्यान्य-रूद्यः मिवः॥०॥

उपनीय निष्ट उउँ गउँ लेका उउँ। क्व-ग्रिडी मभाभाष्ट गृयनभी मन्ह्रभाभाभाउँ॥॥

ळलेन प्षिभुम्नाट निभूगः मम्नाविष्ठा। नम्मानीणिम प्रभूगेविन्द्रा क्भ-मंघभभा॥॥॥

एकवी-डीरभाभाम् वैणिडे, वृष्ट-सुपिण्ण विष्विष्वरूण राष्ट्रं म वृक्त-भुर्मु निम्नमाशा

उउः प्यागभाविम् ६६ भृष्ठ् भंभ् उः। उद्मा-कार्या भग्भनं पृप्ध उभकाद्मी स्म्यना यिउभा॥ ॥

उउः म परभागाराना म्युं गमिकाम्भभा। पापृ नङ्गा गोउपमाना कैलामं प्ययावउः॥॥

लिङ्ग-पङ्गकभाभाम् मभ्राह्म-वमे वमी। निवुद्यः परभागारः -पमं पुनरमिम्बद्या॥॥॥ भनन् नेऽरुविस्क्षिष्टः, भुद्-तुद्धाः भ-विविक्कनः। मम्म मिकन्ण उधिदम् विपस्तिदः॥७॥

मरीरा चु स्पन मृत्र भृष्टा निक उन भा। वृच्चिरापृ परं उड्ड भूपिरिमृ भुडं उडः॥००॥

मेमुनु सुमान्य मंसुट वम्पीं प्राः। प्रमुमुमुमुमुगिविभा मपृष्ट किंदि-गिडा मभाः॥००॥

में यु-मीकाल प्रभुगिर-या युं तुत्र त्भार्मा वमी। का स्त्रीप्रं भभाभार् गण्यमें नेत कु-क्रा १००॥

वरम्भ्नाम्-नाषम् काभाकृष्म उषा ग्रालयान्। उम्रुट्ट मभिवेद्वेग्-कलां मी ग्रान्-उः मिवाभा॥०३॥

विष्टि वण्पीभउनं पर-काय-प्रतमः। इ.उ.न भूर-उर्देण उदाभा निर्मिट भंगि०म॥

भत्र-क्रिक-मभणुम् काभकेणीठ मंक्रिउ। पीठि भिद्रः कठिपयाना मनुना मिधानपाल यउ।।०५॥

भ्रम्बर-परिश्उं गलं ग्रिम्त्-भनभाभने। निवेमु प्विमम् णभ परं म्वं म रूगम्हाः॥०॥

॥ ७डि मीभडा्-काभकेएि-पी०-षिष्ठभ-एकषिष्ठभ-एगमुह-म्वयमन्गरु-पार्डः मञ्जवे एन्,मगभुष्टापृ-वडि-वर्टेः निवस्त्रयां भूषभाषृत्यां एगमुह-गञ्ज-भाला-वृाषृत्यां पुभुडः मीभडा्-मञ्कग-हगवञ्चर्र-कषा-मङ्गरुः॥

Pramana texts of the Kamakoti Peetam History

Shri Adi Shankara Bhagavatpada was incarnate in Kalyabda 2594 (BCE 509) Nandana Year. He established Dharma Peetams in many places of Bharat and appointed His disciples there. He ascended the Sarvajna Peetam at Kanchipuram and established the Shri Kanchi Kamakoti Moolamnaya Peetam in Kalyabda 2621 (BCE 482) Siddharthi Year. To take care of this Peetam after Himself, under Shri Sureshvaracharya's protection He appointed Shri Sarvajnatmendra Sarasvati Shricharana. He attained Siddhi at Kanchi itself in Kalyabda 2626 (BCE 477).

After Him, His shishya parampara the Shri Kamakoti Guru Parampara has been continuing including the current 70th Jagadguru Shri Shankara Vijayendra Sarasvati Shankaracharya Swamigal. Its history is long. The great souls who were Peetadhipati-s here have laboured in very many ways to preserve the Sanatana Vaidika (Hindu) Dharma in Their respective times.

We can say that there are four pramana texts that we have received regarding this Acharya Parampara.

- 1) Punya Shloka Manjari This is a compilation by Shri Sadashiva Bodhendra Sarasvati Shricharana who was the 56th Jagadguru of Shri Kamakoti Peetam of verses about the acharya-s prior to Him. This is the main pramana regarding the purvashrama details and aradhana tithi-s of the Acharya-s.
- 2) Jagadguru Ratna Mala This was composed by Shri Sadashivendra Sarasvati Shricharana famous as Shri Sadashiva Brahmendra the disciple of Shri Paramashivendra Sarasvati Shricharana, the 57th Jagadguru of Shri Kamakoti Peetam. In it, Shri Sadashiva Brahmendra praises the Acharya-s starting from Adi Guru Dakshinamurti upto His Guru the 57th Peetadhipati by describing their qualities. He has also beautifully summarized Shri Bhagavatpada's charita in 21 verses.
 - 3) Sushama This was composed as a commentary on the above text by a

रुर रुर मद्भर

sannyasi (who was not a peetadhipati) by name Shri Atmabodhendra Sarasvati who was a disciple of the 60th 61th Jagadguru-s of the Shri Kamakoti Peetam. He has much explained the history of the Kamakoti Peetam by quoting from many old texts such as old Shankara Vijaya-s which are difficult to come by today.

- (Note There is a reference that another commentary Prabha Vimarshini had been composed on Guru Ratna Mala but was not printed due to a manuscript with proper readings not being available.)
- 4) Jagadguru Parampara Stava In this text, the 65th Jagadguru of Shri Kamakoti Peetam, Shri Sudarshana Mahadevendra Sarasvati Shricharana has paid obeisance to the Guru Parampara in simple anushtup verses. This contains even some details which are not contained in the earlier texts. (The same Shricharana has also made a text Nama Mala giving only the names without historical details.)

Considering the 2500 year history of the Peetam, it is understandable that not all historical details of all Acharya-s will be available to us. For some it is available in detail. For some only the sannyasa name and siddhi tithi are known. For some the purvashrama name is known, for some only the purvashrama father's name is known. Particularly because such variation is there, we can understand that our elders have transmitted what they received exactly as it was.

Earlier publications

The Punya Shloka Manjari along with the Jagadguru Parampara Stava and Nama Mala was published in CE 1895 at Kumbakonam by Shrividya Press in Grantha script. Republication of the same was done in 1961 at Chennai by Kamakoti Koshasthanam in Devanagari.

Likewise the Jagadguru Ratna Mala along with Sushama, other texts of Shri Brahmendra and some copper plate details regarding the Shrimatam was published in the same CE 1895 at Kumbakonam by the same रुर रुर मद्भर

Shrividya Press in Devanagari. The same without the other Brahmendra texts but including the Shri Shankara Charita pramana-s Shiva Rahasya and Markandeya Samhita was published in CE 1897 at Chennai by Kala Ratnakara Press in Telugu script. Republication of the same was done in 1962 at Chennai by Kamakoti Koshasthanam in Devanagari.

Acceptance by earlier Acharya-s

In Sushama, composed by a yati who was the disciple of the 60th 61st Peetadhipati-s, it is clearly said that Shri Sadashiva Brahmendra was the shishya of Shri Paramashivendra Sarasvati Shricharana the 57th Jagadguru of the Kamakoti Peetam.

Further, the 65th Kamakoti Peetadhipati who composed the Jagadguru Parampara Stava, in praising His forebear the 57th Peetadhipati, especially mentions "He whose paduka-s were borne on head by Shri Sadashiva Brahmendra".

That the vastra prasada adorned to the adhishthana of that Guru is adorned to the shishya on His Aradhana even today is also a practical attestation.

These texts have been quoted as pramana in the upanyasa-s of our 68th Kamakoti Peetadhipati compiled as "Deyvattin Kural". For example in Deyvattin Kural (original Tamil edition) volume 5 in the section "Shri Shankara Charitam" pages 571, 580, it very clearly says that Shri Brahmendra wrote Guru Ratna Mala upto His Guru the 57th Peetadhipati. Later under Shri Shankara Kala Nirnaya, Guru Ratna Mala has been quoted on pages 837 and 853, Sushama in many pages before and after that, and Punya Shloka Manjari in pages 766, 922 etc.

रुर रुर मद्भर एव एव पहर

Current publication

The source text of this work which has been shown by our elders as pramana is now once more published on the punya occasion of the year of Shri Shankara Bhagavatpada's 2500th Aradhana for the anusandhana of devotees with the blessings of the current (70th) Kamakoti Peetadhipati Jagadguru Shri Shankara Vijayendra Sarasvati Shankaracharya Swamigal.

The history of Jagadguru Ratna Mala being composed

The history of Shri Sadashiva Brahmendra composing this text is known from traditional sources such as Kamakoti Koshasthana as follows –

In the 16th century CE, Shri Sadashiva Brahmendra, who was known in childhood as Shivaramakrishna, and possessed a great intellect even then, did vidyabhyasa at Tiruvisainallur from the great scholars who resided there then. Later due to the uplift of Advaita Vasana, He resorted to Shri Paramashivendra Sarasvati Shricharana the 57th Kamakoti Peetadhipati, and took sannyasa. He used to very intensely engage in shastrartha debates due to prior propensity. Observing this the Gurunatha instructed to control speech in accordance with the sannyasa dharma of remaining peaceful. Shri Sadashivendra taken the Guru's Order to heart went to the extent of taking up a lifelong mauna vrata. As its fruition, He reached antarmukha samadhi very soon.

One day the Gurunatha instructed Shri Sadashivendra to do puja to the Yoga Linga Shri Chandramaulishvara of our Shri Kamakoti Peetam. However Shri Sadashivendra became unable to perform the puja as He entered into the trance of experiencing that Parameshvara as His own Self. Upon coming out of trance, He explained His inability to do the puja and submitted the stotra of Saparya Paryaya Stava. Seeing this, the Gurunatha felt it better that the administration of Peetadhipatya is not for Him, appointed

(Vadavambalam) Shri Atmabodhendra Sarasvati Shricharana, another yati who was a sabrahmachari to Him, as the next Peetadhipati, and permitted Shri Sadashivendra to be free of the restrictions of the Peetam.

At that time, Shri Atmabodhendra who held high respect for Shri Sadashivendra, prayed "please do the anugraha of a Guru Parampara Stuti so that Your connection to our Acharya Parampara is recorded for posterity". Thereby Shri Sadashivendra sung this text called "Guru Ratna Mala". He has noted this information in the last 87th verse of this text. He has also said its phala in the 37th verse that He is praising the Kamakoti Jagadguru-s who are Paramahamsa-s, to remove the dosha of having to praise ordinary people in wordly life, and to obtain one's desires.

We pray that devotees may do anusandhana of this Jagadguru Ratna Mala, be with Guru Bhakti, and attain all that is shreyas.

